

¶ Pars .IX. ¶ Ca. XII. ¶
 ¶ De ydolatria i statuis g̃tinuacō predictoꝝ ¶ Ca. XII. ¶

Procedamus igit̃ ad destruendū secundū erroꝝ. quod ipse statue vise sint insipientibꝝ esse dii facti. execrabilibꝝ s̃secrationibꝝ accipientes virtutem diuinā & splendorem deificum. verbi gr̃a quemadmodū zaphirus iux̃ opinionem quorundā virtutem habet naturaliter curandū auctoritatem. extinguendumqꝫ ardores. ac rep̃mendū tūmor̃. que virtus celestis & dei ita nō elemental̃ esse videt̃. Nō enī apte s̃ponentium. nec ullo modoꝝ aperte nature sue. ṽl forme si sup̃ totā naturam suam desup̃ infuso splendore & desup̃ apposita irradiacōne. Et in hunc modū caruunculis & diamas. ceteriqꝫ lapides preciosi virtutes q̃s eis attribuunt homines accepisse vide ant̃. sicut statue & imagines siles aliq̃ tenus virtutes virtutibꝝ lapidum execrabilibꝝ consecrationibꝝ accipiunt si enim forme ceree que vtiqꝫ similitudinem habent agnoꝝ hanc virtutem accipiunt per benedictioneꝝ rō mani pontificis. vt fulgura arceant & sp̃scant. ne ledant eos. qui illas detulerunt. si etiā campane que vtiqꝫ nec formā hñt animalem nullā similem virtutē in s̃secracōne sua seu benedictioneꝝ recipiāt. & tēpestates & fulgura nihil ledere possint in regionibꝝ in quibus sonitus eoz̃ eo tempe auditus fuerit. Si sal & aqua p̃ exercit̃inos & benedictiones virtutē effugādi et abiciendi demones recipiunt. Si cerei qui benedicuntur in festo purificationis beate virginis virtutem arcendi fulgura ex benedictione illa suscipiunt. q̃ om̃s virtutes diuine esse dubitari nō p̃nt. verisimile videri potuit erroneis huiusmodi. vt maledictis benedictionibꝝ suis & execrationibꝝ virtutes ille darent̃ imaginibꝝ. Manifestum aut̃ est tibi q̃ ea que narrauimus nō fiunt nisi omnipotēti virtute creatoris. ṽn nō peti xp̃iana deuotio ab aqua benedicta vt fugat demones. neqꝫ a campana. neqꝫ ab agnoꝝ. neqꝫ a cera. benedicta. vel a candela vt arceat fulgura & tempestates. sed ab omnipotente creatore. Sicut igit̃ regale sigillum vel aliud quoddā. neqꝫ signum ducatus tuereꝝ deferentes & seuros efficit. nec eis noceat̃ ab his q̃ regi subsunt. & hec nō sua virtute s̃ potestate regia & voluntate. sic huiusmodi res vel signa. nō virtute aliqua que ex eis sit. s̃ omnipotēti virtute & beneplacito creatoris illos a p̃renom̃natis nocumentis protegunt secum portantes. Que s̃tionem autē. ṽtꝫ aliquid aque sanctificate accrescat ex ipsa sanctificatione aliquid inqꝫ quod in ea fit de nouo. & vtrum sub illa sit aŃcedens an accidens cōuenientius alibi & quer